

Dosarul nr. 2ra-182/23
2-20045873-01-2ra-31012023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – R. Berdilo
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Sîrbu, A. Braga, M. Guzun

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ala Andon împotriva Elenei Kalașnikova cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea la licitație

și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Elena Kalașnikova împotriva Alei Andon cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți prin atribuirea bunului în natură în schimbul unei sulte,

împotriva deciziei din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Elena Kalașnikova, s-a casat hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea inițială depusă de Ala Andon, ca fiind neîntemeiată și s-a admis acțiunea reconvențională depusă de Elena Kalașnikova,

constată:

La 05 mai 2020, Ala Andon a depus cerere de chemare în judecată, care a fost concretizată pe parcursul examinării cauzei, împotriva Elenei Kalașnikova cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea la licitație (vol. I, f.d. 3-4, 79).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 23 septembrie 2016, Lidia Tverdohleb, în calitate de donator și Ala Andon, în calitate de donatar, au încheiat contractul de donație nr. 4742, obiect al cărui l-a constituit $\frac{1}{9}$ cotă-parte din apartamentul nr. XXX situat pe XXX.

Ulterior, la 25 noiembrie 2016, Oleksandr Kalașnikov, în calitate de vânzător și Andon Ala, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 5263, obiectul căruia l-a constituit $\frac{1}{3}$ cotă-parte din apartamentul nr. XXX, situat în xxx.

Menționează că, Kalașnikova Elena deține $\frac{1}{3}$ cotă-parte din apartamentul nr. XXX situat pe XXX, în temeiul certificatului de moștenitor legal nr. 4405 din

22 septembrie 2015 și $\frac{2}{9}$ cotă-parte în temeiul certificatului cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună nr. 2203 din 22 septembrie 2015.

Astfel, reclamanta Ala Andon a menționat că deține $\frac{4}{9}$ cotă-parte din apartamentul nr. XXX situat pe XXX, ce constituie 44%, iar cealaltă parte de 56%, ce constituie $\frac{5}{9}$ cotă-parte, din acest imobil aparține cu drept de proprietate Elenei Kalașnikova.

Reclamanta Ala Andon a notat că, potrivit experților din cadrul SRL „CEXIN”, din motive tehnice, împărțirea în natură a apartamentului nr. XXX situat pe XXX, este imposibilă.

Reclamanta Ala Andon a indicat că nu mai dorește menținerea stării de coproprietate pe cote-părți a apartamentului nr. XXX situat pe XXX, optând pentru încetarea stării de coproprietate, în modul stabilit de lege, deoarece măsurile întreprinse în vederea soluționării chestiunii privind încetarea stării de coproprietate pe cale extrajudiciară nu a dat nici un rezultat.

Reclamanta Ala Andon a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți, apartamentul nr. XXX situat pe XXX, prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului coproprietarilor proporțional cotelor-părți deținute (vol. I, f.d. 79).

La 02 februarie 2021, Elena Kalașnikova, reprezentată de avocatul Sergiu Purcel, a depus cererea de chemare în judecată reconvențională împotriva Alei Andon cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți prin atribuirea bunului în natură în schimbul unei sulțe (vol. I, f.d. 85-88)

În motivarea acțiunii reconvenționale Elena Kalașnikova a invocat că, potrivit raportului de evaluare nr. 223, valoarea de piață a apartamentului nr. XXX situat pe XXX, constituie 459 000 de lei.

De asemenea, Elena Kalașnikova a menționat că dorește să păstreze acest apartament, deoarece este unica sa locuință în Republica Moldova, este apartamentul părinților săi și locul unde a copilărit, precum și că deține o cotă-parte mai mare decât coproprietarul Ala Andon.

Reclamanta Elena Kalașnikova a învederat că, la 06 ianuarie 2021, a expediat în adresa coproprietarului Ala Andon o ofertă prin care i-a propus să cumpere $\frac{4}{9}$ cotă-parte din apartament ce aparține acesteia la prețul de piață stabilit prin raportul de evaluare, și anume la suma de 204 000 de lei, însă, ultima a refuzat soluționarea litigiului pe cale amiabilă.

Reclamanta Elena Kalașnikova a solicitat prin cererea de chemare în judecată reconvențională partajarea apartamentului nr. XXX, situat pe XXX, prin atribuirea în proprietatea Elenei Kalașnikova a întregului bun, în schimbul unei sulțe în mărime de 204 000 de lei achitate coproprietarului Ala Andon, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea inițială depusă de Ala Andon.

S-a partajat proprietatea comună pe cote-părți prin vânzarea la licitație a bunului imobil – apartamentul nr. XXX, situat pe XXX, cu distribuirea sumei obținute proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre coproprietari, după cum urmează: pentru Ala Andon $\frac{4}{9}$ cotă-parte și pentru Elena Kalașnikova $\frac{5}{9}$ cotă-parte.

S-a încasat de la Elena Kalașnikova în beneficiul Alei Andon cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată în sumă de 7 550 de lei.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Elena Kalașnikova, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 106, 115-120).

La 05 martie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Elena Kalașnikova, reprezentată de avocatul Igor Caraman, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 111).

Prin decizia din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Elena Kalașnikova.

S-a casat hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Andon Ala, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Elena Kalașnikova.

S-a încetat proprietatea comună pe cote-părți asupra bunului imobil, prin partajarea apartamentului nr. XXX, situat pe XXX, cu atribuirea în proprietatea Elenei Kalașnikova a întregului bun imobil, cu încasarea de la Elena Kalașnikova în beneficiul Alei Andon a sultei bănești proporționale a $\frac{4}{9}$ cotă-parte din bunul imobil, în mărime de 232 875 de lei.

S-a încasat de la Ala Andon în beneficiul Elenei Kalașnikova cheltuielile de judecată, taxa de stat achitată în prima instanță în cuantum de 6 120 de lei, taxa de stat achitată în instanța de apel în cuantum de 4 590 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei și cheltuielile de expertiză în sumă de 2 800 de lei (vol. II, f.d. 27-28, 29-38).

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 561 alin. (1) din Codul civil, vânzarea bunului la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei urmează a fi dispusă doar în cazul în care niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun.

În speță, însă, coproprietara Elena Kalașnikova și-a exercitat dreptul de a solicita atribuirea întregului bun în proprietatea sa în schimbul unei sulte.

Instanța de apel a notat că, dezacordul Alei Andon cu mărimea sultei nu poate prevala dreptului coproprietarului Elena Kalașnikova de a păstra proprietatea asupra bunului, cu atât mai mult aceasta este unica sa locuință și este apartamentul care a aparținut părinților săi și în care a copilărit.

Cu atât mai mult că, Ala Andon a solicitat partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea la licitație doar din motiv că nu este de acord cu mărimea sultei propusă de Elena Kalașnikova, fără a specifica o suma cu care ar fi de acord.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în condițiile speței se atestă legală modalitatea de încetare a proprietății comune asupra bunului prin atribuirea întregului bun imobil în proprietatea Elenei Kalașnikova în schimbul unei sulte bănești în favoarea Alei Andon proporțional $\frac{4}{9}$ cotă-parte, în mărime de 232 875 de lei, reieșind din valoarea de piață a bunului stabilită conform raportului de expertiză din 04 iulie 2022, întocmit de CNEJ.

La 03 noiembrie 2022, Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva

deciziei din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior a fost completată prin cererea din 12 martie 2023, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 50-51, 52).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată, suplimentar invocând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia aplicată, în special prevederile art. 561 alin. (3) lit. a) din Codul civil, care stipulează că dacă bunul proprietate comună pe cote-părți este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, la cererea lor comună.

Recurenta a opinat că, atribuirea bunului în proprietatea unuia dintre coproprietari cu încasarea sultei în beneficiul celui alt, în condițiile art. 361 alin. (2), lit. a) din Codul civil, este posibilă doar în cazul în care există o cerere a coproprietarilor privind aplicarea acestei modalități de partajare.

La caz, însă, nu există o cerere comună a coproprietarilor cu privire la atribuirea întregului bun în proprietatea unui coproprietar în schimbul unei sulte în favoarea celui alt coproprietar. Iar, această circumstanță denotă că singura modalitatea posibilă de partajare a bunului proprietate comună pe cote-părți este vânzarea lui la licitație cu dispunerea partajării sumelor din realizarea bunului.

Prin referința din 07 martie 2023, intimata Elena Kalașnikova, reprezentată de avocatul Ana Beriozchin, a solicitat declararea recursului depus de Ala Andon împotriva deciziei din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, completul de admisibilitate al instanței de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 02 noiembrie 2022. Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „ana.rosu@justice.md”, decizia motivată din 02 noiembrie 2022 a fost notificată în mod electronic reprezentantului recurentei Ala Andon, avocatului Alexandru Savva, la 10 ianuarie 2023 (vol. II, f.d. 44).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 03 noiembrie 2022.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept,

vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se în esență la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Ala Andon a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, completul de admisibilitate al instanței de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, împotriva deciziei din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ala Andon, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, împotriva deciziei din 02 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari